

Përkthim jozyrtar i bërë nga Qendra Shqiptare për të Drejtën Ndërkombëtare (ACIL), mbështetur nga Fondacioni Gjerman për Bashkëpunim Ligjor Ndërkombëtar (Fondacioni IRZ).

ALBANIAN CENTER
OF
INTERNATIONAL LAW

DEUTSCHE STIFTUNG FÜR
INTERNATIONALE RECHTLICHE
ZUSAMMENARBEIT E.V.

Stabilitätspakt für Südosteuropa
Gefördert durch Deutschland
Stability Pact for South Eastern Europe
Sponsored by Germany

14.

KONVENTA MBI NJOFTIMIN DHE DORËZIMIN JASHTË SHTETIT TË DOKUMENTEVE GJYQËSORE DHE JASHTËGJYQËSORE NË FUSHËN CIVILE DHE TREGTARE *E miratuar më 15 nëntor 1965*

Shtetet nënshkruese të kësaj Konvente,

Duke dëshiruar që të krijojnë mjetet e nevojshme për të siguruar që dokumentet gjyqësore dhe jashtëgjyqësore që dërgohen jashtë shtetit, do të trajtohen prej marrësit në një kohë të mjaftueshme,

Duke dëshiruar përmirësimin e organizimit të ndihmës së ndërsjellë gjyqësore për atë qëllim, duke thjeshtuar dhe përshpejtuar procedurat përkatëse,

Kanë vendosur të përfundojnë një Konventë për këtë qëllim dhe kanë rënë dakord për dispozitat e mëposhtme.

Neni 1

Kjo Konventë do të zbatohet në të gjitha rastet, për çështje civile ose tregtare, kur ka rast për të transmetuar një dokument gjyqësor ose jashtëgjyqësor për t'u dërguar jashtë shtetit.

Kjo Konventë nuk do të zbatohet kur nuk dihet adresa e personit të cilit do t'i dërgohet dokumenti.

KAPITULLI I DOKUMENTET GJYQËSORE

Neni 2

Çdo shtet kontraktues do të caktojë një Autoritet Qendror, i cili do të marrë kërkesat për dërgim që vijnë nga shtete të tjera kontraktuese dhe të procedojë në përputhje me dispozitat e neneve 3 deri në 6.

Çdo shtet do të organizojë Autoritetin Qendror në përputhje me ligjin e tij.

Neni 3

Autoriteti ose oficeri gjyqësor kompetent në bazë të ligjit të shtetit në të cilin dokumentet e kanë origjinën do t'i paraqesë Autoritetit Qendror të shtetit të adresuar një kërkesë në përputhje me modelin bashkëlidhur kësaj Konvente, pa ndonjë kërkesë për legalizim apo formalitet tjetër ekuivalent.

Dokumenti që do dërgohet ose një kopje e tij do t'i bashkëlidhet kërkesës. Kërkesa dhe dokumenti do të bëhen në dy kopje.

Neni 4

Nëse Autoriteti Qendror vlerëson se kërkesa nuk është në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente, do të informojë menjëherë kërkuuesin dhe do të specifikojë kundërshtimet e tij ndaj kërkesës.

Neni 5

Autoriteti Qendror i shtetit dërgues do të dërgojë dokumentin ose do të marrë masat që ta dërgojë atë me anë të një mënyre të përshtatshme, ose:

a. me një metodë të parashikuar nga ligji i tij i brendshëm për dërgimin e dokumenteve në paditë e brendshme për persona të cilët janë brenda territorit të saj, ose

b. me anë të një metode të veçantë të kërkuar nga kërkuesi, me përjashtim të rasteve kur kjo metodë nuk është përputhje me ligjin e shtetit të adresuar.

Duke iu nënshtuar nënparagrafit (b) të paragrafit të parë të këtij neni, dokumenti mund t'i dërgohet gjithmonë një të adresuari që e pranon atë vullnetarisht.

Nëse dokumenti duhet të dërgohet sipas paragrafit të parë sa më sipër, Autoriteti Qendror mund të kërkojë që dokumenti të jetë i shkruar, ose i përkthyer, në gjuhën zyrtare ose në një nga gjuhët zyrtare të shtetit të adresuar.

Ajo pjesë e kërkesës, në formën bashkëlidhur kësaj Konvente, e cila përmban një përmbledhje të dokumentit që duhet dërguar, do të dërgohet me këtë dokument.

Neni 6

Autoriteti Qendror i shtetit të adresuar, ose çdo autoritet që ai mund të ketë caktuar për atë qëllim, do të plotësojë një vërtetim në formën e modelit bashkëlidhur kësaj Konvente.

Vërtetimi do të deklarojë se dokumenti është dërguar dhe do të përfshijë metodën, vendin dhe datën e dërgimit dhe personin të cilit i është dërguar. Nëse dokumenti nuk është dërguar, në vërtetim do të paraqiten arsyet që kanë penguar dërgimin.

Kërkuesi mund të kërkojë që një vërtetim i paplotësuar nga një Autoritet Qendror, ose nga një autoritet gjyqësor, do të kundërfirmohet nga një prej këtyre autoriteteve.

Vërtetimi do t'i paraqitet kërkuesit në mënyrë të drejtpërdrejtë.

Neni 7

Termet standarde në modelin bashkëlidhur kësaj Konvente, në të gjitha rastet, do të jenë të shkruara në gjuhën frënge ose në atë angleze. Ato, gjithashtu, mund të jenë të shkruara në gjuhën zyrtare, ose në një prej gjuhëve zyrtare të shtetit nga i cili e kanë origjinën dokumentet.

Vendet bosh korresponduese do të plotësohen ose në gjuhën e shtetit të adresuar, ose në gjuhën frënge ose në atë angleze.

Neni 8

Çdo shtet kontraktues do të jetë i lirë për të bërë dërgimin e dokumenteve gjyqësore në lidhje me personat jashtë shtetit, pa zbatimin e ndonjë detyrimi, në mënyrë të drejtpërdrejtë nëpërmjet agjentëve të tij diplomatikë ose konsullorë.

Çdo shtet mund të deklarojë që është kundër këtij dërgimi brenda territorit të tij, përveç rasteve kur dokumenti i dërgohet një shtetasi të shtetit ku dokumentet e kanë origjinën.

Neni 9

Çdo shtet kontraktues do të jetë i lirë, gjithashtu, për të përdorur kanalet konsullore për të paraqitur dokumente me qëllim dërgimin tek ato autoriteteve të shtetit tjetër kontraktues, të cilët janë caktuar nga ky i fundit për këtë qëllim.

Në rrethana të jashtëzakonshme, çdo shtet kontraktues mund të kërkojë përdorimin e kanaleve konsullore për të njëjtin qëllim.

Neni 10

Nëse shteti i destinacionit nuk ka kundërshtim, kjo Konventë nuk do të ndërhyjë në:

a. lirinë për të dërguar dokumente gjyqësore me postë në mënyrë të drejtpërdrejtë personave jashtë shtetit;

b. lirinë e oficerëve gjyqësorë, zyrtarëve ose personave të tjerë kompetentë të shtetit të origjinës për të kryer dërgimin e dokumenteve gjyqësore në mënyrë të drejtpërdrejtë nëpërmjet oficerëve gjyqësorë, zyrtarëve ose personave të tjerë kompetentë të shtetit të destinacionit;

c. lirinë e çdo personi të interesuar në një procedim gjyqësor për të kryer dërgimin e dokumenteve gjyqësore në mënyrë të drejtpërdrejtë nëpërmjet oficerëve gjyqësorë, zyrtarëve ose personave të tjerë kompetentë të shtetit të destinacionit.

Neni 11

Kjo Konventë nuk do të ndalojë dy ose më shumë shtete kontraktuese që të bien dakord për të lejuar, për qëllimin e dërgimit të dokumenteve gjyqësore, kanalet e transmetimit të ndryshme nga ato të parashikuara në nenet e mësipërme dhe, në veçanti, komunikimin e drejtpërdrejtë ndërmjet autoriteteve të tyre përkatëse.

Neni 12

Dërgimi i dokumenteve gjyqësore që vijnë nga një shtet kontraktues nuk do të sjellin ndonjë pagesë ose rimbursim të taksave ose kostove për dërgimet e bëra nga shteti i adresuar.

Kërkuesi do të paguajë ose rimbursojë kostot e shkaktuara nga:

a. punësimi i oficerit gjyqësor ose i një personi kompetent sipas ligjit të shtetit të destinacionit;

b. përdorimi i një metode specifike dërgimi.

Neni 13

Në rastin kur një kërkesë për dërgim është në përputhje me kushtet e kësaj Konvente, shteti i adresuar mund të refuzojë të jetë dakord me këtë vetëm nëse çmon që përputhshmëria do të cenonte sovranitetin ose sigurinë e tij.

Ai mund të mos refuzojë të jetë në përputhje vetëm mbi bazën se, sipas ligjit të tij të brendshëm, pretendon juridiksion të posaçëm mbi subjektin lëndor të padisë ose për shkak se ligji i tij i brendshëm nuk do të lejonte padinë mbi të cilën është bazuar kërkesa.

Në rast refuzimi, Autoriteti Qendror do të informojë menjëherë kërkuesin dhe do të deklarojë arsyet e refuzimit.

Neni 14

Vështirësitë që mund të lindin në lidhje me transmetimin e dokumenteve gjyqësore për dërgim do të zgjidhen përmes kanaleve diplomatike.

Neni 15

Kur një thirrje gjyqësore ose një dokument ekuivalent duhet të transmetohej jashtë shtetit për qëllim dërgimi, sipas dispozitave të kësaj Konvente dhe kur i padituri nuk është paraqitur, vendimi nuk do të jepet derisa të vërtetohet se:

a. dokumenti është dërguar me anë të një metode të parashikuar nga ligji i brendshëm i shtetit dërgues për dërgimin e dokumenteve për paditë e brendshme mbi personat që janë brenda territorit të tij, ose

b. dokumenti në të vërtetë i është dërguar të paditurit ose në banesën e tij me anë të një metode të ndryshme nga ajo e parashikuar nga kjo Konventë,

dhe se në secilin prej këtyre rasteve, dërgimi është kryer në kohën e mjaftueshme për t'i mundësuar të paditurit që të mbrohet.

Çdo shtet kontraktues do të jetë i lirë të deklarojë se gjyqtari, pavarësisht nga dispozitat e paragrafit të parë të këtij neni, mund të japë vendime edhe nëse nuk është marrë asnjë vërtetim dërgimi ose dorëzimi, nëse janë përmbushur të gjitha kushtet e mëposhtme:

a. dokumenti është transmetuar me anë të njëres prej metodave të parashikuara në këtë Konventë;

b. ka kaluar një periudhë kohore prej jo më pak se gjashtë muajsh që prej datës së transmetimit të dokumentit, e konsideruar e mjaftueshme nga gjyqtari në rastin specifik;

c. nuk është marrë asnjë vërtetim i çfarëdo lloji, edhe nëse është bërë çdo përpjekje e arsyeshme për ta marrë atë nëpërmjet autoriteteve kompetente të shtetit të adresuar.

Pavarësisht nga dispozitat e paragrafëve të mësipërm, gjyqtari mund të urdhërojë, në rast urgjence, çdo masë të përkohshme ose mbrojtëse.

Neni 16

Në rastin kur një thirrje gjyqësore ose një dokument ekuivalent duhet të transmetohej jashtë shtetit për qëllim dërgimi, sipas dispozitave të kësaj Konvente, dhe është marrë një vendim kundër një të padituri i cili nuk është paraqitur, gjyqtari do të ketë kompetencën ta shkarkojë të paditurin nga efektet e skadimit të kohës për apelim nga vendimi nëse përmbushen kushtet e mëposhtme:

a. i padituri, pa pasur faj nga ana e tij, nuk kishte pasur dijeni për dokumentin në kohë të mjaftueshme për t'u mbrojtur, ose nuk ka pasur dijeni për vendimin në kohë të mjaftueshme për të apeluar, dhe

b. i padituri ka zbuluar një mbrojtje në dukje ndaj padisë në themel.

Një kërkesë për këtë shkarkim mund të paraqitet vetëm brenda një kohe të arsyeshme, pasi i padituri të ketë marrë dijeni për vendimin.

Çdo shtet kontraktues mund të deklarojë se kërkesa nuk do të merret në konsideratë nëse është paraqitur pas skadimit të një kohe që duhej deklaruar në deklaratë, por që në asnjë rast nuk do të jetë më pak se një vit pas datës së vendimit.

Ky nen nuk do të zbatohet për vendimet që lidhen me statusin ose kapacitetin e personave.

KAPITULLI II DOKUMENTET JASHTËGJYQËSORE

Neni 17

Dokumentet jashtëgjyqësore që dalin nga autoritetet dhe oficerët gjyqësorë të një shteti kontraktues mund të transmetohen për qëllime dërgimi në një shtet tjetër kontraktues me anë të metodave dhe sipas dispozitave të kësaj Konvente.

KAPITULLI III DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 18

Çdo shtet kontraktues mund të caktojë autoritete të tjera përveç Autoritetit Qendror dhe do të përcaktojë shkallën e kompetencës së tyre.

Megjithatë, kërkuesi, në të gjitha rastet do të ketë të drejtën e adresimit të një kërkesë në mënyrë të drejtpërdrejtë Autoritetit Qendror.

Shtetet Federale do të jenë të lira të caktojnë më shumë se një Autoritet Qendror.

Neni 19

Në masën që ligji i brendshëm i një shteti kontraktues lejon metodat e transmetimit, të ndryshme nga ato të parashikuara në nenet e mëparshme të dokumenteve që vijnë nga jashtë shtetit për dërgim brenda territorit të tij, kjo Konventë nuk do të çenojë këto dispozita.

Neni 20

Kjo Konventë nuk do të ndalojë një marrëveshje midis dy ose më shumë shteteve kontraktuese për të përjashtuar:

- a. nevojën për dy kopje të dokumenteve të transmetuara siç kërkohet nga paragrafi i dytë i nenit 3;
- b. kërkesat gjuhësore të paragrafit të tretë të neneve 5 dhe 7;
- c. dispozitat e paragrafit të katërt të nenit 5;
- d. dispozitat e paragrafit të dytë të nenit 12.

Neni 21

Çdo shtet kontraktues, në kohën e depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit apo aderimit ose në një datë të mëvonshme, do të informojë Ministrinë e Jashtme të Hollandës në lidhje me sa më poshtë:

- a. caktimin e autoriteteve, në bazë të neneve 2 dhe 18;
- b. caktimin e një autoriteti kompetent për të plotësuar vërtetimin sipas nenit 6;

c. caktimin e një autoriteti kompetent për të marrë dokumente të transmetuara nëpërmjet kanaleve konsullore, sipas nenit 9.

Çdo shtet kontraktues do të informojë, në mënyrë të ngjashme, Ministrinë, sipas rastit, në lidhje me:

a. kundërshtimin ndaj shfrytëzimit të metodave të transmetimit sipas neneve 8 dhe 10;

b. deklaratat sipas paragrafit të dytë të nenit 15 dhe paragrafit të tretë të nenit 16;

c. të gjitha modifikimet e përcaktimeve, kundërshtimeve dhe deklaratave.

Neni 22

Kur edhe palët e kësaj Konvente janë, gjithashtu, palë në një ose në të dyja Konventat mbi procedurën civile, të nënshkruara në Hagë më 17 korrik 1905 dhe më 1 mars 1954, kjo Konventë do të zëvendësojë ndërmjet tyre nenet 1 deri në 7 të Konventave të mëparshme.

Neni 23

Kjo Konventë nuk do të çenojë zbatimin e nenit 23 të Konventës mbi Procedurën Civile, të nënshkruar në Hagë më 17 korrik 1905, ose të nenit 24 të Konventës mbi Procedurën Civile, të nënshkruar në Hagë më 1 mars 1954.

Megjithatë, këto nene zbatohen vetëm nëse shfrytëzohen metodat e komunikimit, të njëjta me ato të parashikuara në këto Konventa.

Neni 24

Marrëveshjet plotësuese midis palëve në konventat e vitit 1905 dhe 1954 do të konsiderohen njësoj të zbatueshme ndaj kësaj Konvente, përveç rasteve kur palët kanë rënë dakord ndryshe.

Neni 25

Pa çënuar dispozitat e neneve 22 dhe 24, kjo Konventë nuk do të derogojë konventat që përmbajnë dispozitat mbi çështjet që rregullohen nga kjo Konventë në të cilat shtetet kontraktuese janë ose do të bëhen palë.

Neni 26

Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim nga shtetet e përfaqësuara gjatë sesionit të dhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private.

Kjo Konventë do të ratifikohet dhe instrumentet e ratifikimit do të depozitohen pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Hollandës.

Neni 27

Kjo Konventë do të hyjë në fuqi në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit siç parashikohet në paragrafin e dytë të nenit 26.

Konventa do të hyjë në fuqi për çdo shtet palë që e ratifikon atë në një datë të mëvonshme në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit përkatës të ratifikimit.

Neni 28

Çdo shtet që nuk është përfaqësuar gjatë sesionit të dhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private mund të aderojë në këtë Konventë pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në përputhje me nenin 27, paragrafi i parë. Instrumenti i aderimit do të depozitohet pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Hollandës.

Konventa do të hyjë në fuqi për këtë shtet në mungesë të ndonjë kundërshtimi nga një shtet, i cili ka ratifikuar Konventën përpara këtij depozitimi, ka njoftuar Ministrinë e Punëve të Jashtme të Hollandës brenda një periudhe prej gjashtë muajsh pas datës në të cilën kjo ministri e ka njoftuar atë në lidhje me këtë aderim.

Në mungesë të një kundërshtimi të tillë, Konventa do të hyjë në fuqi për këtë shtet aderues në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e periudhës më të fundit të përmendur në paragrafin e mësipërm.

Neni 29

Në momentin e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit, çdo shtet mund të deklarojë shtrirjen e pasojave të kësaj Konvente në të gjithë territoret që ai përfaqëson në nivel ndërkombëtar, apo në një ose disa prej tyre. Kjo deklaratë do të hyjë në fuqi në momentin e hyrjes në fuqi të Konventës për atë shtet.

Në çdo kohë më vonë, këto shtrirje do t'i njoftohen Ministrisë së Punëve të Jashtme të Hollandës.

Konventa do të hyjë në fuqi për territoret e përmendura në këtë shtrirje në ditën e gjashtëdhjetë pas njoftimit të përmendur në paragrafin e mësipërm.

Neni 30

Kjo Konventë do të mbetet në fuqi për një periudhë pesëvjeçare nga dita e hyrjes në fuqi të saj në përputhje me nenin 27, paragrafi i parë, edhe për shtetet që e kanë ratifikuar ose kanë aderuar në të në një datë të mëvonshme.

Në rast se nuk ka pasur asnjë denoncim, Konventa do të rinovohet në mënyrë të heshtur çdo pesë vjet.

Çdo denoncim do t'i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Hollandës të paktën gjashtë muaj përpara kalimit të periudhës pesëvjeçare.

Denoncimi mund të jetë i kufizuar në një territor ose territore të caktuara në të cilat zbatohet Konventa.

Denoncimi do të ketë efekt vetëm për sa i përket shtetit që e ka njoftuar atë. Konventa do të mbetet në fuqi për shtetet e tjera palë.

Neni 31

Ministria e Punëve të Jashtme të Hollandës do të njoftojë shtetet palë të referuara në nenin 26, si dhe shtetet që kanë aderuar në përputhje me nenin 28, për sa më poshtë:

- a. Çdo nënshkrim dhe ratifikim të referuar në nenin 26;
- b. Datën në të cilën kjo Konventë hyn në fuqi në përputhje me nenin 27, paragrafi i parë;
- c. Aderimet e përmendura në nenin 28 dhe datat në të cilat ato hyjnë në fuqi;
- d. Shtrirjet e referuara në nenin 29 dhe datat në të cilat ato hyjnë në fuqi;

e. Caktimet, kundërshtimet dhe deklaratat e përmendura në nenin 21;

f. Denoncimet e referuara në nenin 30, paragrafi i tretë.

Në dëshmi të kësaj nënshkruesit, të autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në Hagë më 15 nëntor 1965 në dy gjuhë, anglisht dhe frëngjisht, ku të dy tekstet janë njësoj autentike, në një kopje të vetme, e cila depozitohet në Arkivat e Qeverisë së Hollandës, prej të cilës një kopje e vërtetuar i dërgohet nëpërmjet kanaleve diplomatike çdo shteti të përfaqësuar në sesionin e dhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private.

SHTOJCË

KËRKESA PËR DËRGIM JASHTË SHETIT TË DOKUMENTEVE GJYQËSOREDHE JASHTËGJYQËSORE

Konventa mbi Njoftimin dhe Dorëzimin Jashtë Shtetit të Dokumenteve Gjyqësore dhe Jashtëgjyqësore në Fushën Civile dhe Tregtare, nënshkruar në Hagë më 15 nëntor 1965.

Identiteti dhe adresa e kërkuarit	Adresa e autoritetit që merr kërkesën
-----------------------------------	---------------------------------------

Kërkuari i nënshkruar ka nderin të transmetojë - në dy kopje- dokumentet e listuara më poshtë dhe, në përputhje me nenin 5 të Konventës së sipërpërmendur, kërkon dërgim të menjëhershëm të një kopjeje të kësaj tek marrësi, d.m.th.

Identiteti dhe adresa

.....
.....

a) në përputhje me dispozitat e nënparagrafit (a) të paragrafit të parë të nenit 5 të Konventës*

b) në përputhje me metodën e mëposhtme specifike (nënparagrafi (b) i paragrafit të parë të nenit 5)*

.....
.....

c) më anë të dërgimit tek marrësi, nëse ai e pranon atë vullnetarisht (paragrafi i dytë i nenit 5)*

Autoritetit i kërkohet të kthejë ose t'i ketë kthyer kërkuarit një kopje të dokumenteve me një vërtetim siç parashikohet në faqen tjetër.

Lista e dokumenteve

.....
.....

Bërë në..... më

Firma dhe/ ose vula

* Fshij nëse është e papërshtatshme

Ana e prapme e kërkesës

VËRTETIM

Autoriteti i nënshkruar ka nderin të vërtetojë, në përputhje me nenin 6 të Konventës.

1)* se dokumenti është vënë në dispozicion

- më (data)
- në (vendi, rruga, numri)
- në një prej metodave të mëposhtme të autorizuara sipas nenit 5:

a) në përputhje me dispozitat e nënparagrafit (a) të paragrafit të parë të nenit 5 të Konventës*.

b) në përputhje me metodën specifike të mëposhtme*:

.....
.....

c) me anë të dërgimit ndaj marrësit, i cili e ka pranuar atë vullnetarisht.*

Dokumentet e referuara në kërkesë i janë dërguar:

- (identiteti dhe përshkrimi i personit)

.....

- Marrëdhënia me marrësin (familja, biznesi ose të tjera):

.....

.....

.....

2) që dokumenti nuk është dërguar për arsyet e mëposhtme*:

.....

.....

.....

Në përputhje me paragrafin e dytë të nenit 12 të Konventës, kërkuesit i kërkohet të paguajë ose rimbursojë shpenzimet e detajuara në deklaratën bashkëlidhur.*

SHTOJCAT

Dokumentet e kthyera:

.....

.....

Në rastet e përshtatshme, dokumentet që vërtetojnë dërgimin:

.....

.....

Bërë në..... më

Firma dhe/ose vula

*Fshij nëse është e papërshtatshme

PËRMBLEDHJE E DOKUMENTIT QË DO TË DËRGOHET

Konventa mbi Dërgimin jashtë Shtetit të Dokumenteve Gjyqësore
dhe Jashtëgjyqësore në Çështjet Civile ose Tregtare,
Nënshkruar në Hagë, më 15 nëntor 1965.
(Neni 5 paragrafi i katërt)

Emri dhe adresa e autoritetit kërkues:

.....

Informacion të detajuar për palët*:

.....

DOKUMENTI GJYQËSOR**

Natyra dhe qëllimi i dokumentit:

.....

Natyra dhe qëllimi i procedimeve dhe, kur duhet, sasinë në fjalë:

.....

Data dhe vendi për paraqitjen**:

.....

Gjykata që ka dhënë vendimin**:

.....

Data e vendimit **:

.....

Afatet e deklaruara në dokument **:

.....

DOKUMENTI JASHTËGJYQËSOR**

Natyra dhe qëllimi i dokumentit:

.....

Afatet e deklaruara në dokument**:

.....